Lietas Nr. 11360021414
Lietas arhīva Nr. K34-0123-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Saldū 2014.gada 29.jūlijā

Saldus rajona tiesa šādā sastāvā

tiesnese Selga Lapejeva,

ar tiesas sēžu sekretāri Gintu Ansbergu,

piedaloties prokuroram Sigitam Šarķim,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē Saldū, Tūristu ielā 3, neatliekamības kārtībā saņemto krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 323.panta pirmajā daļā.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Apsūdzētais/pers. B/ mēģināja izdarīt kukuļdošanu, tas ir, mēģināja nodot mantisku labumu valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, neizdarītu kādu darbību kukuļdevēja interesēs -

2014.gada 18.jūlijā ap plkst.14.45 /pers. C/ novada, Saldū, vadot automašīnu Mercedes Benz A6 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ pa autoceļu Rīga - Liepāja, izdarīja Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu – atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, kas saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{8}panta ceturto daļu ir administratīvi sodāms nodarījums, autoceļa 101,5. kilometrā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākie inspektori Mārtiņš Viniarskis un Māris Pūris, kuri atradās dienesta norīkojumā un patrulēja pie autoceļa Rīga - Liepāja ar dienesta automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, fiksēja šo administratīvo pārkāpumu, apturēja /pers. A/ vadīto automašīnu un informēja viņu par administratīvo pārkāpumu, kā arī deva rīkojumu palikt automašīnā un sagaidīt protokola sastādīšanu, /pers. A/ pēc vadītāja apliecības un automašīnas reģistrācijas apliecības uzrādīšanas, nolūkā izvairīties no administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas un administratīvās atbildības, patvaļīgi izkāpa no sava transportlīdzekļa, piegāja pie policijas dienesta automašīnas, kurā pie stūres atradās Mārtiņš Viniarskis, un sarunājoties ar policijas darbiniekiem, lietojot vārdus „varēsim sarunāt", izteica inspektoriem Mārtiņam Viniarskim un Mārim Pūrim piedāvājumu pieņemt naudu un nepildīt tiešos amata pienākumus, tas ir, nesastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Ignorējot Mārtiņa Viniarska atteikumu pieņemt kukuli, /pers. A/ kukuļdošanas nolūkā, pa atvērto dienesta automašīnas priekšējo vadītāja puses durvju logu automašīnas salonā tīši ielika vienu 20 EUR naudas zīmi.

Noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ neizdevās realizēt līdz galam no savas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo policijas inspektori doto kukuli nepieņēma, par kukuļdošanas mēģinājumu paziņoja policijas iecirkņa dežūrdaļai, pēc kā notikuma vietā ieradās kriminālpolicijas darbinieki un fiksēja kukuļdošanas mēģinājuma faktu.

Ar šādām savām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 323.panta pirmajā daļā.

M o t ī v u d a ļ a

Apsūdzētais **/pers. A/** tiesas sēdē savu vainu atzina pilnībā visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un kvalifikāciju, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais tiesas sēdē savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt, tiesai, lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā arī ievērojot prokurora un paša apsūdzētā viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto

sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pieņēma lēmumu tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, un pārbaudīt tikai apsūdzētā personību raksturojošos datus.

Tiesa atzīst, ka lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu, ka viņš mēģināja izdarīt kukuļdošanu, tas ir, mēģināja nodot mantisku labumu policijas inspektoriem, lai tie, izmantojot savu dienesta stāvokli, nepildītu tiešos amata pienākumus un nesastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu, līdz ar ko apsūdzētā darbības pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 323.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrās daļas nosacījumus, un proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā **/pers. A/** atbildību mīkstina vaļsirdīga savas vainas atzīšana un patiesa nožēla.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā **/pers. A/** atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Novērtējot apsūdzētā **/pers. A/** personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš nav sodīts (lietas 14.lapa), pēdējā gada laikā nav saukts pie administratīvās atbildības (lietas 13.lapa). Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka faktiski ir izveidojis ģimeni, dzīvo kopā ar draudzeni un palīdz audzināt viņas divus bērnus, ir pastāvīga darba vieta, taču veselības stāvokļa dēļ fizisku darbu nevar strādāt, ir piešķirta invaliditātes 2.grupa.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā sabiedrisko bīstamību un radītās sekas, izdarīts smags noziegums, taču ar noziedzīgo nodarījumu nevienai personai nav nodarīts materiāls vai morāls kaitējums, apsūdzētā /pers. A/ personību, iepriekš nav tiesāts, savu vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka nolūkā atturēt apsūdzēto no līdzīgām darbībām, apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais sods – brīvības atņemšana.

Kā arī tiesa atzīst, ka pie apstākļiem, ka tika konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, netika konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, apsūdzētajam sodu iespējams noteikt tuvāk likumā paredzētajai minimālajai robežai.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, līdz ar ko nav nepieciešama reāla izolācija no sabiedrības, un viņš sodāms ar brīvības atņemšanu nosacīti ar pārbaudes laiku, tādējādi dodot apsūdzētajam iespēju pierādīt savu apņemšanos laboties, izvērtēt nepieciešamību dzīvot likumpaklausīgu dzīvi.

Alternatīvā soda piespiedu darbu piemērošana nav lietderīga, jo kā paskaidroja apsūdzētais, viņš dēļ sava veselības stāvokļa fizisku darbu strādāt nevar. Savukārt ievērojot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesa atzīst ka naudas soda piemērošana nav mērķtiecīga, jo būtu apgrūtināta šāda soda izpildīšana.

Drošības līdzeklis apsūdzētajam /pers. A/ nav piemērots.

Lietiskie pierādījumi - viena naudas banknote Nr.X13420981802 ar nominālvērtību 20 *euro*, kas tika izņemta 2014.gada 18.jūlijā pirmstiesas izmeklēšanas laikā no Ceļu policijas darbinieku dienesta transportlīdzekļa salona un kura nodota glabāšanā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietniekam J.Ceļapīteram, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā konfiscējama kā to nosaka Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 6.punkts.

Kaitējuma kompensācijas pieteikuma un procesuālo izdevumu lietā nav. Arests mantai nav uzlikts.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 323.panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem un sodu neizpildīt, ja pārbaudes laikā /pers. A/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Lietiskos pierādījumus – vienu naudas banknoti Nr.X13420981802 ar nominālvērtību 20 (divdesmit) *euro,* kas iepakota papīra

aploksnē un aizzīmogota ar drošības uzlīmi Nr.K[11]3363035– pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā konfiscēt.

Spriedumu daļā par sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Saldus rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2014.gada 29.jūlijs.

Tiesnese S. Lapejeva